

اصد في حرمك بانفس ولا تروده هذا العن فان في كل من الله في الارض في الخات
 في اخلح من ومن وقد قدر في اليك وقت الله العن اليك في العن في
 الاري ووق كفتي اراول وطر اراول وطر اراول وطر اراول وطر اراول
 حرت دره ووجهه كذا معناه به برهبر به در كارا خود را بوسه مجوئيد اورا چاين
 زيدن كردن چه به برسي كه او ميگويد منارا كو فتن الود ما و غيرت در وقت مخالفت
 است نملن و يقينه برود و معناه اي ترست در هنگام شمشير دشمن كه زمان خود
 گردد سيره ناگاه چريست شو تندو و ديلر ليكن چون بود در وقت جنگ
 باشي بل كه به در جشم حكايت محمد سعيد و سياسي در دوران ملكوت
 عليه و الزموان اضر كم ولا ري الحسن ما ذاك الذي فعل الي الدنيا
 ركون موي كى حيدر اول بواب اوج امارت و الصبح عبارات يا انا
 اللوك يامن افضت في و المقتدى ان بري الحسن التي فانظر انما لي العن
 اشرارك انا زكركون كسى ما در جزي و اتمان يقينه اعداؤن ميفيها اي انا كذا
 كنهه قورا در استاي كس كه اتمار يقينه اعداؤن و از زكونه كنهه الواس را
 بس بس يك كرام انهي مبد بريان س مش او در خراز و زبون مي خرم و در خدمت
 اول اول برودن مي خرم افتاده ترا بجاك و خون مي خرم و از بسس اول
 مي خرم جان افتله ارباب خندان و اعدا را صحاب مجال اري همراعي در
 مانوي و مبد ايجبا مفاظ الدهر با زوي به و از شرف قوم ما جانان جوتم
 وقوا لي ما كل الرب السوي مفاظ اخلاق العيال سانب ما وليس على
 روال القضا احد يقوي و من عرف الدهر اخرجن و صرتا نصير للسوي و ليه
 الشك في حاضر و خبير جاه و مرمج او دري سيراب مندر اذ ان و اذ ان
 جمع شرف العن في قولها و ارا انما على المر السوي تفصيل حرمي كنج
 في صدا و تسط على الشو السوي طيار و قبل المر السوي كلامها ان في انا
 عليهم و ابادت مستى و احد لکن بهام ميناس حرم ان امن عليهم و صا

لبن

من حيث ان كان لهم بالسيف اي هم خراز كوي جزه و علف اذ في
 اي هم خراجه و شير ان كستره كشتي مي بنند از روزگار سيراب ميبندند
 در زكان خرم كه في بنديقت خود را و كروي كس را كنج زدن و سوي را
 اين قضايات از خزنده اقره هه كذا كيشي كنهه است وقت بر باز كردن
 قضاي كنهه ميشه و هم كنهه شرفت روزگار خا كنهه و حا و نه او را صديقه
 براي با و كنهه كارا كنهه كنهه راش امر در زن صاحب جاه اند هم با كنهه
 ماه اند هم با جمعي كه مر او را صديقه بنديقه بونست ما بهنده و حا بنديقه صاحب
 مفاظ مدمت مفاظ اضر كم ولا ري مفاظ ما الاضرا العن العظيم اما و به
 اهوت بي المار تا و به حا و به فيها كلاب عا و به حا و به جوب رده و جوب
 اضر مفي تا و به اي تا كنهه و حواء اليه كنهه كنهه كنهه كنهه ميفيها ميفيها
 و في ميفيها و ينيك شيم برك روده را ميفيها و اورا در شيش با در ميفيها
 باشد اورا در شيش كنهه اي ديك كنهه شيش اضره تو ان صير و منزل كردن اذ
 مردم بهسلي كنهه كردن خواهد زبون بر صفت شمن امروزي هوش منيت را كنهه
 اول كردن حكايت اين اعظم كنهه اين و دست نظيم بهسلي اول و انا خورشيد
 كنهه روز و قتل جزيه كنهه و معا و به در زمان اول كنهه بده و در رانجه انا اضره
 ان اضره ان انا فلان فضلا عن جهالها لفتلت ارشاد و خيال و شيبه اي است
 بطرف دن كنهه كنهه و الا و انا فلان اضره و كنهه لانه و كنهه اضره
 العن في فست في في العيون و انا مضمونه و در لهما اضره ان الكرم ان شما
 حذر جواب و انا مضمونه و در لهما اضم الوجود من الا و في با و خواجه من حرمه
 بنا و قطع به و به كنهه كنهه دستار در برده مندر و متناس مفاظ موني
 و هم بيبس كردن و انا از زهر خورشيد حرمي در خرازه كنهه من و انا و به
 بيان او كنهه كنهه و انا شام دون الضحك و و قورميه ميفيها
 كنهه با خورشيد را اضره به سنده بهسلي انا كنهه روزي كنهه ميفيها

از جمله

لبن
 كنهه
 كنهه